

PÁPA ÜZENETE A BÉKE 51. VILÁGNAPJÁRA (részlet) - A cselekvés négy mérföldköve

Ahhoz, hogy az oltalmat kérőknek, menekülteknek, migránsoknak, az embercsempészek áldozatainak lehetőséget tudjunk kínálni, hogy megtalálják a békét, amit keresnek, olyan stratégiát kell követnünk, amely négy cselekvést von egybe: a befogadást, a védelmezést, a segítséget és az integrációt.

A „befogadás” szükségessé teszi, hogy kiszélesítsük a legális belépés lehetőségeit, ne utasítsuk el a menekülteket és a migránsokat olyan helyek felé, ahol üldöztetés és erőszak vár rájuk, és kiegyensúlyozottan vegyük figyelembe a nemzetbiztonság szempontjait és az alapvető emberi jogokat. Biblia erre figyelmeztet: „Ne feledkeztek meg a vendégszeretetről, hisz ilyen módon némeleg tudtuk nélkül angyalokat láttak vendégül”.

A „védelmezés” arra a kötelezettségünkre emlékeztet bennünket, hogy örködjünk azoknak a sérthetetlen méltósága felett, akik valós veszély elől menekülnek, menekvést és biztonságot keresve, gátoljuk meg, hogy kihasználják őket. Itt elsősorban a nőkre és a gyermekekre gondolok, akik olyan helyzetekbe kerülnek, ahol súlyos veszélyeknek és visszaélés lehetőségének vannak kitéve, olykor a rabszolgaság fenyegeti őket. Isten nem személyválogató: „az Úr megőrzi az idegent, pártját fogja az özvegynek és árvának”.

A „segítés” utal arra a támogatásra, amely a migránsok és menekültek teljes emberi fejlődése érdekében kell nyújtanunk. A számos eszköz közül, amely ezt a célt szolgálja, szeretném kiemelni annak fontosságát, hogy a gyermekeknek és fiataloknak biztosítanunk kell a hozzáférést az oktatás minden szintjéhez. Ilyen módon nem csupán képességeiket tudják majd ápolni és kamatoztatni, hanem jobban képessé válnak a kapcsolatteremtésre is, előnyben részesítve a párbeszédet a bezárkózással és az ellenségességgel szemben. A Biblia azt tanítja, hogy Isten „szereti az idegent, kenyeret és ruhát ad neki”; ezért felszólít rá: „Ti is szeressétek az idegent! Mert Egyiptom földjén magatok is idegenek voltatok”.

Végül az „integráció” azt jelenti, hogy a migránsok és menekültek számára teljes mértékben lehetővé tesszük a befogadó ország társadalmi életében való részvételt, ami kölcsönös gazdagodást és termékeny együttműködést hoz magával a helyi közösségek teljes emberi fejlődésének előmozdítása során. Ahogyan Pál írja: „Ezért már nem vagytok idegenek és jövevények, hanem a szentek polgártársai és Isten családjának tagjai”.

A HÁBORÚ SÚJTOTTA ORSZÁGOKÉRT

A Sant'Egidio közösség és a Fiatalok a Békéért mozgalom közös fáklyás felvonulásra a hív a békéért a béke 51. világnapján, **1-jén (h)**. Csatlakozni szeretnénk Ferenc pápa erre a napra közzétett felhívásához: Bevandorlók és menekültek: férfiak és nők, akik a békét keresik. **Találkozunk 17 órakor a Szabadság-híd pesti hídfőjénél, az alsó rakparton, Boldog Salkaházi Sára emléktáblája alatt.** Innen vonulunk fáklyákkal és a háborútól szenvedő országok neveivel az (Egyetemi) Kisboldogasszony-templomhoz (Bp. V., Papnövelde u. 5-7.) ahol 186-kor ökumenikus imádság lesz. Vezetni és beszédet mond: Bíró László katolikus táborigazgató. Imádsággal szolgál: Aaron Stevens, a Szent Kolumbán skót presbiteriánus kongregáció lelkésze.

NEOKATEKUMENÁTUS

Katolikus lelkiségi irányzat. 1964-ben alapította Madrid egyik szegénynegyedében Kiko Argüello és Carmen Hernandez. 2002. VI. 28-án kapta meg a Szentszék jóváhagyását mint „keresztény kezdeményezés a keresztség újralfelfedezésére”, „a keresztség utáni hittanulás programja”. Működésük a megyéspüspök irányítása alatt, egyben az ő támogatására történik. Nem önálló szervezetként, hanem plébániákon belüli kisközösségekként törekszenek az egyházon belül lévők hitének elmélyítésére, a meg nem kereszteltek és a hittől eltávolodottak újravégelmezésére. Az ősegyház keresztelésre való fölvezetési gyakorlata szerinti tanulási utat járják végig, a saját keresztségük kegyelmének újraéltetéséért. 4 célja van: a megkereszteltek neokatekumenátusa, a kereszteletlenek hittanulása, a neokatekumenátust elvégzettek plébániai továbbképzése és az ősi hirdetés módjához visszatérve: vándorló csoportok által végzett katekézis.

A római kúriában a státútumát kidolgozó pápai intézménnyel, a Laikusok Pápai Tanácsával tart kapcsolatot. Tagsága 2002 szeptemberében 105 ország közel 900 egyházmegyéjében, 5 ezer plébánián, 17 ezer közösségben mintegy 1 millió hívő, valamint 1500 kispap 28 sajtó, „Redemptoris Mater” nevű szemináriumában és 800 pap. Magyarországon az első csoport 1983-ban alakult. 1984-ben 3 egyházmegyében 8 plébániáján 15 közösség; 2002-ben már 6 egyházmegyében 15 plébániáján 31 közösség működött. - *Katolikus lexikon* -

Ps: 4-én (cs) 196-kor indul a kápolnában a katekézis sorozat TÓNIA TYA INDIÁBAN (IV.)

Házasság, esküvő. Férfj, feleség. Milyen ez a kapcsolat?

Komolyan benne van mind a két rész. Voltunk egy másik családnál, ahol meghívták a helyi papot is. A családba bejárása van a papnak. Ha ünnepek van, akkor neki is ott a helye. Nagyon közvetlen szimpatikus volt a papa, és elhívta a barátait is, mert érzékeltük, hogy európai ember ritkán jár arra, és az nekik büszkeség, hogy európai vendégeik vannak. Nagy szeretettel voltak irántunk. Két gyerekes család, ami a mai korra jellemző, régebben több gyerek volt. Ott is előjön, hogy hányat tudunk eltartani, felnevelni.

Milyen a hazai és az ottani emberek között a különbség első hatásra? – Az egyik oka az éghajlat. Nekünk ősszel jön a borongás. Magamon is tapasztalom.

Ott az ég legtöbb évszakában süt a nap, kevés eső esik. Egyszerűség, bizalom, nyitottság, egymásra egyfajta ráhagyatkozás. A parkokban egymás mellett piknikszerűen esznek, nem zavartatják magukat, és nem zavarják egymást. Szeretnek fotózkodni. Örül, hogy egy fehér barátja van.

Depresszióknak nyoma sincs? – Nem érzékeltem. Ez összefügghet a táplálkozással. Sok halat esznek, zöldséget.

A kasztrendszer lekorlátozza az életüket? Mi a reményük?

Egyfajta ősiség van az életükben. Kína, Brazília, India felfutó társadalmak, de miközben érdekli őket hidegen is hagyja a kasztrendszer. A szárit azért ünnepi alkalmakkor viselik.

A hívők reménye Krisztus, akit egymásban megtapasztalnak. Nyitottak. Egy iskolai látogatást is tettünk, úgy éreztem magam mint egy csodamajom, akit mutogatnak, de ott is azt éreztem, hogy jelen van az, ami kultúra. Gyerekek táncolnak csillogó ruhában, de az iskolában külön táncoltak a fiúk és külön a lányok, nem együtt. Az osztályok is külön voltak, lány és fiú osztály.

Mit hoztál haza a híveidnek? – A misszióknak azt a fajta örömet, hogy a gyökereket megtalálni, a Szent Tamási vonulat, Xavéri Szent Ferenc foglalkoztatott, hogy a misszió-evangelizáció nagyon fontos, más kultúrák megismerése. Amit hoztam az a plusz nyitottság, hogy még inkább ezzel is foglalkozzam. Ennek a színességét megismerjük. Sebastian atyát már hívtam, tartott már itt előadást. És a felhívást, hogy naponta egy órát kellene imádkozni a családdal együtt. Magasra tették a léceket az indiaiak.

Vissza jön-e valami ebből? Alakulnak az emberek?

Nagyon lassan. Tegnap valaki megkérdezte tőlem, hogy 2020-ra készülünk, hogy ennek mi értelme? Mondtam, hogy van értelme. Annak idején Esztergomban elkezdtük az evangelizációt másfél, két évben egyszer. Odajött hozzám egy férfi és azt mondta: Harminc éve élek itt és soha senki nem beszélt a keresztyénségről. Ezen nagyon meglepődtem. Katolikus fellegvár és így állunk. Már ezért az egy emberért érdemes volt.

Lassan esik le a tantusz, lassan mozdulunk. Tegnap voltam a városmajori templomban és szentségimádáson teljesen tele volt a templom. Azért beérnek a dolgok. A következő feladat egy nagy dobásnak a lehetősége, ez ugyan olyan, mint a HH kapcsán: Amennyit beleteszel, annyit tudsz kivenni. Ilyen lesz a 2020-as is. Ha komolyan veszed jó lesz, ha nem akkor nem lesz

komoly.

Nálunk naponta van szentségimádás a mise előtt egy órával. A másik, hogy lassan elkészül a téli kápolna, ahol hétköznapi szentmisét tudunk tartani, szentségimádást csoportonként.

Van egy fotód Indiából, ahol a szentségimádásnál Jézus megfestette alakjában a szíve helyén volt az oltáriszentség.

Érdekes volt. Ezek helyi adottságok, helyi kultúra. Értettem, hogy miért van így, olyan érdekes volt. Nálunk nincs ilyen.

Indiában mit jelent a szegénység?

Mivel kasztrendszer van, ha valaki abba született, abban is fog meghalni. Ezt egyfajta keretnek látják, életkeretnek. Lehet, hogy mi azt mondjuk, hogy szegény, de más szempontból pedig gazdag. Lehet, hogy ő nyitottabb a transzcendensre. Nem élük meg a fájdalmat a szegénységgel, mert egészen mást jelent szegénynek lenni ott, mint itt. Ott, ha van egy leple, bevonul az egyik ház aljába és le tud feküdni. Egészen más a szegénység ott, mint itt. A szegénység, ha valami, akkor inkább a betegség. Ott betegnek lenni nehezebb, mert kevésbé jut orvosi ellátáshoz. Ellátják, de gyógyszerhez nehezebben jut, ez nehéz lehet. Azért mert valaki az utcán alszik, nem jelenti azt hogy szegény.

India éghajlata más. Hiába gondoljuk melegnek. Valóban meleg van, de a tengerről szellő mindig van. Jár a levegő.

Sebastian 2-3 évenként visz egy csapatot. Örül neki. Ily módon meglátogathatja a családját is. Visszont visszahívja az indiaiakat, és megmutatja a magyar keresztény hagyományokat nekik. Keresi a kapcsolatokat a két ország keresztényei között.

Mire sarkallt ez az út? – Arra, hogy minden évben elmenjek két hétre Európán kívülre. A következő Peru lesz. A Harmadik Világ Szegény Szolgái mozgalom itt élő két családja visszamegy februárban, mert eddig az itt élő cigány fiúkkal foglalkoztak, és szeretne átállni a mozgalom családmozgalommá. Rájöttek, hogy a családok egészét kell megszólítani. Nevet is váltanak majd. Ők hívtak és megyek március 4-én Peruba.

Mit ajánlasz utad gyümölcseként? – Mindenképpen a napi egy óra családi imát. Ez jó lenne. Ha imádkozom, a gyerekekre is és a páromra is figyelek, és ebből az ember sok mindent megtud. Ez nagyon szíven ütött. A férfiak pap szerepét kellene helyretenni az együtt imádkozással. Az egy óra fontos lenne!

Milyen szép emléked van karácsonyról?

A karácsony a családok ünnepe. Isten fia megtestesült, maximálisan a családot szenteli meg. Mire készülünk. Lesz Szlovák betlehemes játék. Ott van Szent család ünnepe is, amit szeretnénk a családokkal együtt ünnepelni. Lesz triduum, Fábry Kornél atya fogja tartani. A nagy vadakat előre kell lelőni. Szeretnék minőséget prezentálni. Szeretnénk a Szentségimádásban is megújulni. Ezt segíti az új kápolna megszületése is. Amikor idejöttem furcsa volt, hogy egy ekkora templomban nincs kápolna.

Mi a legszebb karácsonyi emléked?

Kettő jut eszembe. Az egyik Kozma atyához kötődik, amikor meghívott minket, csomagokat osztani szegényeknek a Déli pályaudvaron. Emlékszem az üvegfalra, ami mögött emberek feküdtek. Kozma atya felolvasta az evangéliumot, üvegpoharakon játszották a karácsonyi dalokat, és mi osztottuk ki az ajándékokat. Volt egy férfi, akihez én odamentem. Kicsit illuminált volt, ahogy feküdt az üvegfalnál, és néztem a cipőjét, és mondtam: Itt egy új cipő karácsonyra, fogadja el szeretettel. Azt mondta: Köszönöm. Adhatok magának egy puszit? - És adott.

A másik ide kötődik. A Szent Egyed közösséggel, amikor volt a karácsonyi vacsora est. Szívbe markoló volt. A mise után átalakult a templom egy közösségi térré, ahol együtt vacsoráztunk, igaz délután volt, és utána karácsonyi ajándékokat is kaptak, több mint kétszázan itt voltak. A

szolgálat és a szeretetközösség együtt. A közösség hívott egy énekest, aki jazz számokat játszott, de volt, aki verseket adott elő. Tehát volt kulturális élmény, de igazi karácsonyi élmény volt, nem csak asztalközösség. Igazi vendéglátás volt, és mivel régen vendéglátós voltam, gyakran mondom, akkor az én asztalomnál, most pedig az Úr asztalánál látom vendégül az embereket, ez az igazi vendéglátás! Most válik kerekké az Oltáriszentségben a találkozás.

Annak idején Kozma atya mondta: Uraim, a szegény embert először meg kell etetni, és utána beszélni neki Isten országáról. Előbb enyhíteni az éhségét és utána beszélni vele. Ez pedig csak összefogásból születik, hogy együtt tudjuk ezt megélni.